

M E Ğ E R

A N N E M

H A K L I Y M I Ő

A n n e l e r i A n l a m a K ı l a v u z u

Z E K İ K A Y A H A N C O Ő K U N

© KARAKARGA YAYINLARI 131

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

MEĞER ANNEM HAKLIYMIŞ

Zeki Kayahan Coşkun

Genel Yayın Yönetmeni: M. K. Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Görsel Yönetmen: Sedat Gösterikli

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1-30. Baskı: Haziran 2007-2018

31-33. Baskı: Mayıs 2018

ISBN: 978-605-2241-28-8

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, M. K. Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

karakarga.com

info@karakarga.com

[karakargayayinlari](https://www.facebook.com/karakargayayinlari)

[karakargayayinlari](https://www.instagram.com/karakargayayinlari)

[karakargayayin](https://twitter.com/karakargayayin)

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Gümüştüsu Cad. Odin İş Merkezi

Kat 2, B Blok, No 403, Topkapı - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 40200

Her zaman haklı olan anneme...

İÇİNDEKİLER

Alışveriş ve Anne.....	9
Evham, Paranoya ve Anne.....	19
Mantık ve Anne	34
Misafir, Misafirlik ve Anne	47
Serzeniş ve Anne.....	61
Teknoloji ve Anne.....	72
Tertip, Düzen, Temizlik ve Anne.....	86
Beyaz Yalanlar ve Anne	98
Anneme	102
Anneleri Anlama Kılavuzu.....	107

ALIŞVERİŞ VE ANNE

Yuvayı yapan kuşun dişi olduğu, olması gerektiği bilinen bir gerçektir.

Annelerin de bu kuşlara yakın tavırlar sergilemesi aileyi, aile yapan önemli unsurlardan biridir.

Anne tutumludur.

Paranın değerini bilir.

Savurganlığa feci kızar.

Ve bu hususta haklıdır tüm anneler.

Alışveriş esnasında en kalitelisi en ucuza alınmalıdır.

En kaliteliyi ucuza alma isteği Çin ekonomisinin dünyaya hükmetmesinin temel dayanağıdır.

Zaten Çin'in bu büyük başarısının altında da anne bilincini iyi algılaması yatar.

Ne var ki, kalite pahalıdır.

Anne ısrarcı.

Dolayısıyla alışveriş süresi uzar.

Bir ürünün fiyatı uygun gibi görünebilir.

Fakat “ya daha ucuza varsa” şüpheciliği dükkân dükkân

dolaştırır anne ve yanında bulunan çocuğunu.

Şuraya da bakalım... Oraya da bakalım...

Bir müddet sonra nereye uğrandığı unutulup tekrar aynı yere geldiği de vakidir.

Alışveriş süresi uzadıkça uzadığından, anne ile alışverişe çıkan çocukta fiziksel zedelenmelerin yanı sıra, abuklamalar ve hatta sabuklamalar* görülmektedir.

Çocukta, alışverişe çıkmanın en belirgin yan etkileri olarak; baş dönmesi, baş ağrısı, mide bulantısı, halsizlik, ağız kuruluğu, titreme, burkulma, sarsılma, sıvışma isteği görülebilir.

Dolaşma halinin verdiği bitkinlik yalnızca anneleri etkilemez sanki.

Onlar, alışveriş bitip eve döndüğünde bile enerjiktirler.

Alınanları poşetlerden çıkarıp, koltukların, masanın üzerine özenle sererler.

Mağazada denendiği yetmiyormuş gibi bir de evde denerler.

Deneme anında mağazada defalarca sorulan “Nasıl oldu? Nasıl durdu? Yakıştı mı? Burası pot yapmıyor değil mi?” soruları tekrar edilir ve çocuğun travmatik yıkımına eklemeler yapılır.

* Sabuklama: 1. Sabırsızla beraber görülen abuklama.

2. Hezeyan “İdiz, hür iradesiyle sabuklarken, pek bir neşeliydi irmik helvası kavuran Arjantin halkı.” - Faruk Gürbüz Dalsarar

Vitrinde tüm albenisiyle duran, tahrik eden bir oyuncak misal ya da tuhaf bir kıyafet...

Nasıl da edepsiz hale getirir bir çocuğu.

Çocuk inceden yoklar anneyi:

“Anne, alalım mı?”

Anne vitrindeki “şey”i çoęu kez lüzumsuz bulduğundan, kabul etmez.

“Hayır!” der.

Artık çocuğun bünyesinde ne oluyorsa, o olmaya başlar.

Ayakkabısının altında yere geğen tırnaklar varmışçasına, çocuk kendini zemine sabitler.

Suratını asar.

Anne, çocuğu kolundan çeker.

Annenin direnci daha büyük olduğundan çocuğu sürüklenirken görmeye başlarız.

Keskin bir ağlama sesi doldurur her yanı.

Çaresiz kalır anne.

Bu hengâmede her annenin değişmez cümlesidir:

“Dönüşte alırız.”

Dönüşte alırız vaadinin genelde fos çıktığı bililir.

Çocuk, tüm gücünü ortaya koyup kendini yere atarak debelenirse, anne mağlup olur bu mücadelede.

Ve çocuk zafere ancak böyle ulaşabilir.

Elinde, alınmasını istediği saçmalık vardır artık.

Anne surat assa da, çocuğun umurunda olmaz.

Hedefine ulaşmış, istediğini aldirmıştır.

Anne, çocuğun bu yöntemi ilerde “bana katalitik konvektör al anne”ye taşıyacağını bildiğinden, önlem almak amacındadır.

Zira her ağladığında, afacanın istediğine ulaşması büyük bir kolaylıktır. Kimi annelerin bu durumda “ne halin varsa gör” kararlılığıyla olay yerinden uzaklaşması, uzaklaşır gibi yapması çocuğu inadından vazgeçirir.

En doğrusu da budur esasen.

“Aynısından evde var” çözümü çocuğu ikna edemez.

Aslında anne tarafından da bilinmektedir aynısından evde olmadığı.

Bunu çokça yaşanmış bir diyalogla daha belirgin hale getirmek icap ederse ki etmeli, etti de:

- Anne?

- Ne var?

- Anne, kola alacağım, para versene.

- Olmaz.

- Ya anne ya!

- Evde karpuz var, onu yersin.

- Bıf!

Bariz biçimde ortadadır ki, karpuz kolanın muadili değildir. Evet karpuzun %98'i sudur ama asla kola olamaz.

Anne mantığı, kolanın yerine karpuzu koymayı sağlamaktadır.

Kolanın içilen, karpuzun yenilen kıvamda olduğunu bilen çocuk, annesinin bu ve benzeri önermelerini hatalı bulduğundan çok kere, “aynısından evde var” çözümünün gerçekçi olmadığını farkındadır, gardını alır.

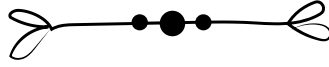
E haklıdır haliyle.

Henüz 2-3 yaşındayken amcan hangisi, teyzen nerede sorularına işaret parmağıyla doğru cevap veren...

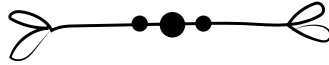
Düt deyince yine işaret parmağıyla arabayı gösteren çocuğunu, “pek akıllı benim yavrum” kıvancıyla ilgiye boğan...

Çocuğunun doğru lego parçalarını birleştirip mantıklı modeller ortaya çıkarmasından mutlu olan anne; kola iste-yince, “karpuz var, olmaz” diyorsa, çocuğun bıflaması kaçınılmaz sondur.

Bıf!

*Hiçbir zaman
aynısından evde yoktur.
Ve hiçbir zaman
dönüşte alınmaz.*

Çocuklara göre anneleri zevksizdir...

Annelere göre de çocukları.

Alışverişe yalnız çıkılabilecek yıllar kesinlikle gelmeyecek gibi olur bazen.

Anne, bedenimizin ve zevkimizin değişebileceğini düşünüp uzun müddet kullanılabilecek olanı almak ister.

İyi de arsa değildir ki bu durdukça kıymetlensin.

12 yaşındaki bir çocuk için o dönem değerlidir yere basınca ışıklar saçan ayakkabı.

İnsan kaç defa 12 yaşında olabilir ki?

Elbette kırklı yaşlardaki bir annenin ışık saçan ayakkabılara antipatik yaklaşması olağandır.

Her şeye rağmen çocuğunu mutlu etmek isteyen anneden “Sen beğendiysen alalım, tamam” duyulur.

“Sen beğendiysen alalım, tamam”ın içerisinde, “Ben beğenmedim, almasan daha iyi olur, boşuna para verdirtme bana” sinmiştir.

Ama çocuk beğenmiştir.

Beğenilen her ne ise alınır.

Yaş kemale erince de durum değişmez.

Anneler çocuklarının satın aldığı/alacağı her şeye, hep mesafelidir.

Eleştiride bulunmaktan kendilerini alamazlar:

- Anne bak gelirken lahmacun aldım. Hadi soğutmayalım.

- Lahmacun mu?